

‘Wie droomt er nou niet
van een bruidsjurk?’

Wij maken dromen waar
van mensen met een verstandelijke beperking

DROMEN

Samen dromen waarmaken

Hoe bijzonder is het als een lang gekoesterde droom eindelijk werkelijkheid wordt? In deze vierde editie van Droom delen we de inspirerende verhalen van 20 deelnemers van Stichting De Baan, voor wie dit werkelijkheid is geworden. Dankzij de toewijding van het enthousiaste Droomteam, dat sinds 2013 actief is, konden deze dromen in vervulling gaan. Het team heeft met hart en ziel prachtige locaties gevonden en ondernemers, organisaties en vrijwilligers bereid gevonden om belangeloos mee te werken.

De vervulling van deze dromen was keer op keer een unieke ervaring: van een rit in een oldtimer tot het begeleiden van een speeltafel als croupier in een casino. Deelnemers genoten met volle teugen en deze magische momenten zijn voor altijd vastgelegd. Via de QR-codes in dit magazine kun je hun persoonlijke droomverslagen bekijken en hun belevenissen herbeleven.

Stichting De Baan bestaat al meer dan 50 jaar, met één helder doel: het creëren van dagelijkse geluksmomenten en waardevolle contactmomenten voor mensen met een verstandelijke beperking. Droomwolk is een prachtig voorbeeld van hoe wij dat in de praktijk brengen. Maar naast het realiseren van dromen, bieden we ook de mogelijkheid om nieuwe vriendschappen te sluiten, een leuke hobby te vinden, samen op pad te gaan, of mee te doen aan activiteiten zoals clubs, uitstapjes en vakantie-weeken. Bij De Baan draait alles om verbinding, plezier en persoonlijke groei.

Dit boekje is niet alleen een ode aan alle deelnemers en hun dromen, maar ook aan de vrijwilligers, sponsors, gemeenten en fondsen die ons helpen om deze momenten mogelijk te maken. Zonder jullie zouden deze dromen niet uitkomen. Dank jullie wel!

We willen jullie nu en in de toekomst graag blijven uitnodigen om samen nóg meer dromen te verwezenlijken en de impact die we maken te vergroten.

Heel veel leesplezier en hopelijk tot snel!

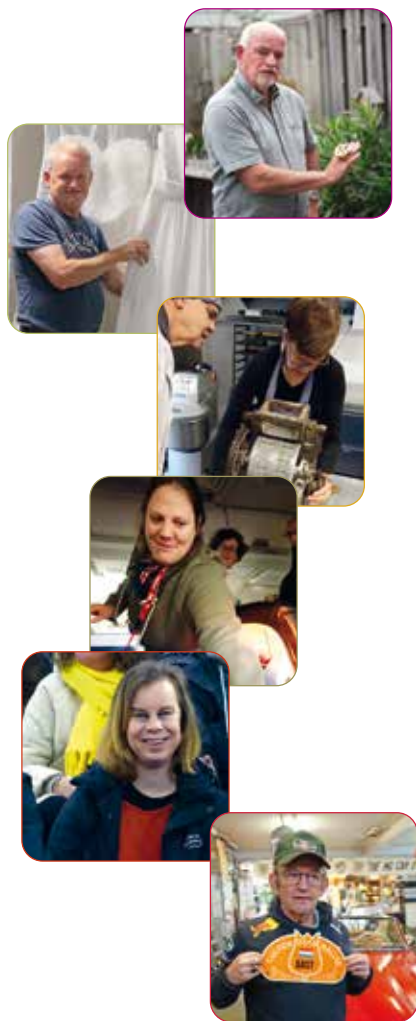
Vincent van Münster
directeur Stichting De Baan

Kijk hier de filmpjes!

INHOUD

Onze droomprins Cor neemt afscheid	4
Wat kun je bij ons doen?	6
Manon als stewardess	8
Iris op televisie	0
Jetty op de reddingsboot	12
Joop gaat het vuilnis achterna	14
Frank & Willy met adelaars en uilen	16
Maria als pakketbezorger	18
Michelle ontmoet een Cliniclown	20
Monique als bakker	22
Myrthe leert pootje over schaatsen	24
Reno als croupier	26
Wendy in het kattenasiel	28
Yara bij het NK-schaatsen	30
Sharon op de vorkheftruck	32
Otto in de mooiste oldtimer	34
Tom in het laboratorium	36
Hans is gek op trouwjurken	38
Ria wil in een trouwjurk op de foto	40
Yara past een trouwjurk	42
Vincent op het circuit in Zandvoort	44
Dagdromen – toch nog gelukt	46
Jouw inzet als vrijwilliger, jouw impact	48
Maak als bedrijf een verschil!	50

COR (onze droomprins) neemt afscheid

Vijf jaar zou Cor Speelman dromen gaan waarmaken van deelnemers van Stichting De Baan. Het is niet zo dat Cor Speelman niet kan rekenen, hij lijdt ook niet aan het Heintje Davids-syndroom en met loslaten heeft hij ook geen probleem. Daarom legt dromenvanger Cor in een terugblik uit waarom vijf jaar elf jaar werd.

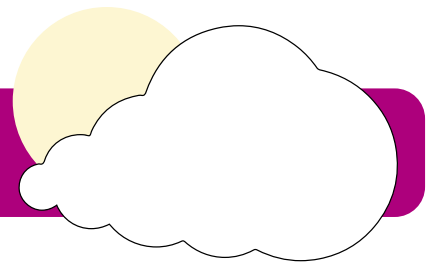
Cor Speelman

Cor is van de korte klap, van de één op het andere moment besloot hij zijn bestaan van zwembaddirecteur in IJmuiden ter discussie te stellen. Hij had toen nog geen idee waarvoor en ook niet dat daarmee de deur naar de Droomwolk op een kier werd gezet. 'Ja, dat ik aangaf te vertrekken bij het zwembad kwam als een complete verrassing, maar ik was aan een nieuwe uitdaging toe. Ik ging een beroepsoriëntatie training doen bij De Ommezwaai en trof daar trainster Carola, die inmiddels wist dat ik met veel plezier met mensen met een beperking werk.'

Deelnemers van Stichting De Baan, daar wilde Cor zich wel op richten. 'Het is ontzettend leuk om deelnemers ontspanning en plezier te bezorgen. De lach op hun gezichten, daar doe ik het voor. De doelgroep was mij niet vreemd, ik gaf ze zwemles, wandel nog altijd op zaterdagochtend met een groep, ik ben begeleider bij uitjes, vakanties en festivals. Stuk voor stuk leuke dingen.'

Het was Carola die hem uiteindelijk op het spoor zette een project op te zetten voor deelnemers van De Baan. 'Ze zei: "Je bent creatief, ga je

eigen project starten.” Dat werd dus uiteindelijk de Droomwolk, die begon met Esther Leek, die bij Hillenius een bruidsjurk mocht passen.’

De dromen vonden hun weg en Cor putte uit een gigantisch netwerk vol geweldige mensen, verenigingen en organisaties om de dromen waar te maken. ‘Na elf jaar komen mensen zelf hun diensten aanbieden en helpen graag bij het waarmaken van dromen. Ook mensen die nooit met de doelgroep hadden gewerkt, maar het ontzettend leuk bleken te vinden. Het werkt ook aanstekelijk heb ik gemerkt.’

Rondom Cor ontstond een compleet droomteam. ‘Van De Baan kreeg ik de mogelijkheid om het initiatief uit te breiden. Onder andere in de vorm van cameramannen van Haarlem105 John en Herman en mijn zoon Koen als fotograaf. Die dromen moeten natuurlijk wel vastgelegd worden. Alle waargemaakte dromen kunnen worden teruggekeken en de deelnemers krijgen een fotoboek. Mooie herinneringen dus.’

Zelf wilde Cor niet op beeld, daar had hij presentatrice Esther voor. ‘Ik wilde het project doen met deelnemers van

De Baan zelf. Aanvankelijk ging ik met presentatrice Esther op pad, die voor haar werk eerst een cursus “open vragen stellen” deed. Maar niet alle dromen sloten bij haar aan en back-up hebben is geen overbodige luxe. Joep, Rico en Tessa ook deelnemers van De Baan sloten aan. Uiteindelijk konden we de dromen ‘passende’ onder de presentatoren verdelen.’

Vijf jaar verstreken. ‘Het was allemaal ontzettend leuk om te doen en de dromen bleven binnenkomen. Ook de samenwerking binnen het Droomteam was super, we bleven allemaal gewoon met veel plezier doorgaan. Het leverde me zelfs de “Televisiering” op.’ Het was deelnemer en dromer Iris, die Cor sommeerde naar De Baan te komen. ‘Daar kreeg ik de ring uitgereikt, want: Johnny de Mol had volgens de deelnemers van de Baan het programma “Down with Johnny” van mij gebruikt. Dus verdiende niet hij maar ik de gouden Televisiering. Dat was echt en geweldige verrassing.’

Na zo’n vijftien dromen bedacht Cor dat er een reünie moest komen én een overzicht van de reeds waargemaakte dromen. ‘Dat resulteerde in totaal in vier Droomwolk boekjes. Dit

is de vierde. Dromers en de mensen die geholpen hebben die dromen waar te maken, staan daarin. Het zijn interviews met de dromers die vertellen over hun uitgekomen droom. Opgetekend door Mitzie, verslaggever van Mediahuis. Die boekjes heb ik ook gebruikt om te kunnen laten zien, wat de Droomwolk is en doet.’

Mijn motto is: ‘If you can dream it, you can do it’. ‘Dat wil ik de nieuwe dromenvanger meegeven. Soms wordt je aan het lijntje gehouden, dan weer krijg je toezeggingen maar staat de boel vervolgens stil, maar over het algemeen zijn mensen heel bereidwillig om te helpen dromen waar te maken.’

Dromen blijven komen en toch stopt Cor. ‘Ja, het is weer tijd voor een nieuwe uitdaging. Maar het initiatief wordt voortgezet met **Jony Meekel als nieuwe dromenvanger** en een nieuw team, en ik blijf gewoon vrijwilliger bij De Baan. Dat zouden meer mensen moeten doen, want je eigen passie kunnen delen met mensen met een beperking is geweldig. Je krijgt er veel inspiratie van en heel veel vreugde voor terug.

WAT KUN JE BIJ

Wat is er te doen?

Benieuwd naar onze activiteiten?
Je kunt ze op de volgende manieren bekijken:

Via onze **website**:
stichtingdebaan.nl

Volg ons op **Facebook**:
facebook.com/StichtingDeBaan1/

Volg ons op **Instagram**:
instagram.com/StichtingDeBaan

Schrijf je in voor onze maandelijkse **e-mailnieuwsbrief** voor het laatste nieuws.

Haal onze **activiteitenkalender** op of vraag hem aan. Of scan de QR-code en kijk op onze website.

Natuurlijk ben je altijd welkom om langs te komen. Samen kijken we wat het beste bij jou past!

Hoe vaak?

Wekelijks:

Kies voor de vastigheid van een wekelijkse club.

Maandelijks:

Doe mee aan een activiteit die één keer per maand plaatsvindt.

Cursussen:

Schrijf je in voor een cursus met een vast aantal lessen.

Losse activiteiten:

Beslis per keer of je mee wilt doen aan een losse activiteit.

Welke activiteiten zijn er?

We organiseren een breed scala aan activiteiten, zodat er voor iedereen iets leuks te doen is:

Recreatie en Ontmoeting:

Ontmoet nieuwe mensen, maak vrienden en beleef plezier samen. Je kunt lachen, dansen, eten en praten tijdens onze clubs.

Kunst en Cultuur:

Voor de creatievelingen bieden we activiteiten zoals schilderen, de Buurtband, theater, muziek en zangles.

Sport en Ontspanning:

Sporten en bewegen zijn belangrijk bij De Baan. Bij onze sportclubs kun je je energie kwijt, word je fitter en heb je ook nog eens veel gezelligheid.

Hobby's en Cursussen:

Maak er samen met anderen, die dezelfde hobby of interesse delen, een leuke tijd van. Denk aan koken, dansen of computeren.

ONS DOEN?

Uitstapjes en Zomervakantie:

Het hele jaar door organiseren we **uitstapjes** naar bijvoorbeeld pret-parken, dierentuinen, festivals, of we maken een boottocht of boswandeling.

In juli kun je een week op **vakantie** met De Baan, waar we in kleine groepjes met voldoende begeleiding genieten in een bungalowpark ergens in Nederland. We stemmen de week zoveel mogelijk af op ieders wensen, zodat iedereen een fijne tijd heeft.

Lid worden?

Lijkt een activiteit je leuk? Neem contact met ons op en we plannen een gratis proefles voor je in. Instromen kan het hele jaar door, behalve bij enkele clubs en cursussen met een korte wachtlijst.

Baanfonds

Heb je niet genoeg geld om aan een activiteit deel te nemen? Vraag dan een bijdrage aan via het Baanfonds. Kijk daarvoor op baanfonds.nl.

Wil je meer weten?

Neem contact op met ons team. Ze vertellen je graag meer via team@stichtingdebaan.nl of bel ons op **023 531 4463**.

Onze gastvrouw Iris

“ De Baan geeft altijd feesten, het is een leuke plek om mensen te ontmoeten, we maken er lol en je wordt er blij. ”

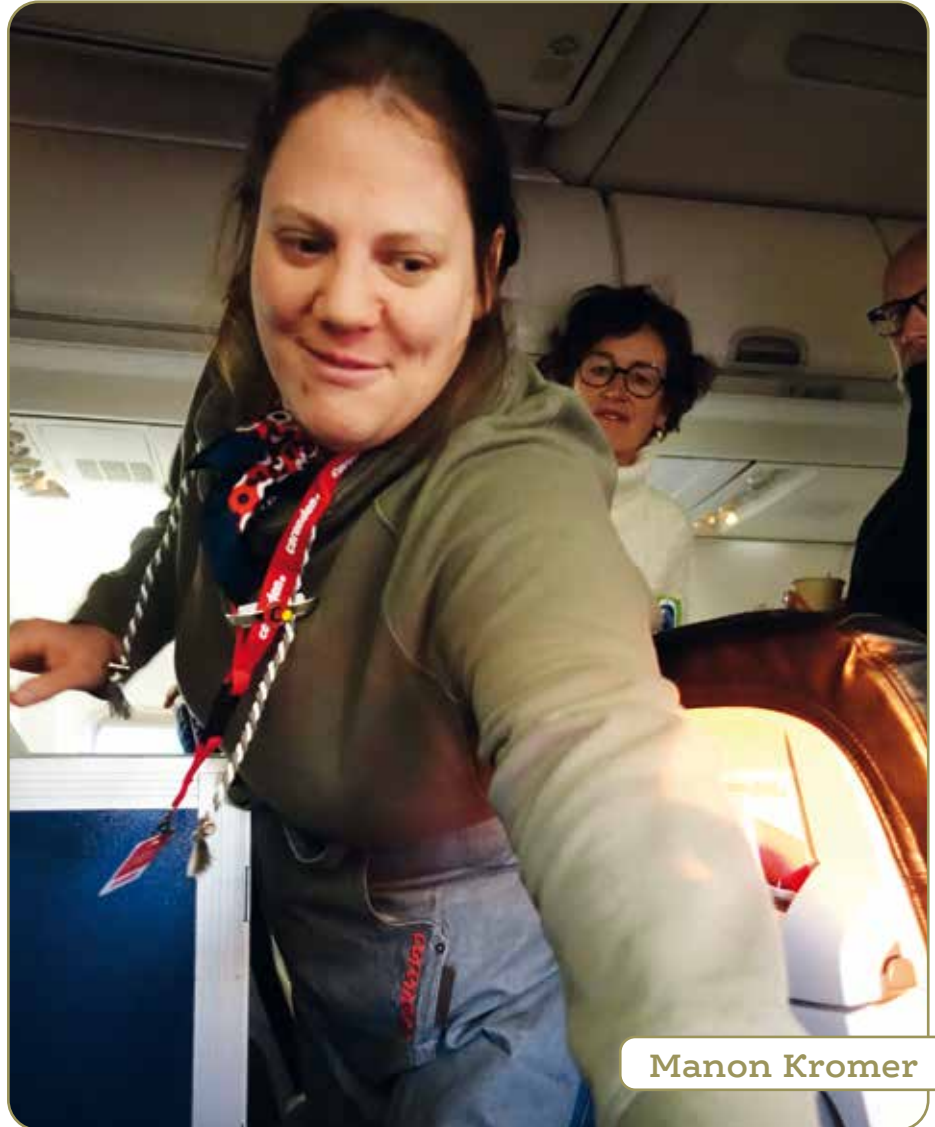
MANON

(uit Bennebroek) als stewardess

Manon Kromer woont in Bennebroek, maar gaat vaak naar de disco bij De Baan in Haarlem. Daar hoorde zij over De Droomwolk en besloot de droomwens die zij al tientallen jaren heeft in te sturen. Dat Manon iets heeft met vliegen is niet zo heel gek: 'Mijn opa is piloot geweest. Ik droom er al heel lang van, om als stewardess op een vliegtuig mee te gaan.'

Dat gaat natuurlijk niet zomaar, dus ging Manon voor les naar Hoofddorp. Haar droom begint daar bij het Dutch Aviation Training Center. Op die plek leert ze alle fijne kneepjes van het vak. 'Mijn moeder mocht ook mee. Ik dacht: ik ga in Hoofddorp leren hoe ik eten en drinken moet geven aan passagiers, maar ik ging veel meer leren. Je moet ook heel veel veiligheidsdingen leren.'

Gert Jan de Vries van het opleidingscentrum legt Manon één en ander uit en begint zoals dat hoort met de woorden: 'Welkom aan boord.' Aan boord van dat vliegtuig wordt niets weggegeven, laat Gert Jan weten:

Manon Kromer

‘Passagiers kunnen wel wat kopen, dus dit is eigenlijk een vliegende winkel.’ Bij Corendon verkoopt één product het beste en ze zijn de enige maatschappij die ze aanbieden vertelt Manon: ‘Kroketten, Corendon verkoopt kroketten. Die zijn best lekker’

Het is Stefanie van der Meer die Manon alles over veiligheid uitlegt. ‘Ik moet dat als stewardess voordoen. Het laten zien van het masker, de riemen en het zwemvest. Ik ging het zwemvest niet opblazen, wel ging ik een stewardessdانسje doen. Ook lieten ze zien waar je alles kunt vinden in een vliegtuig.’

Maar daar hield de droom van Manon niet op. Na de stewardesslessen in Hoofddorp, mocht ze haar kennis in praktijk brengen. Als klap op de vuurpijl ging Manon namelijk een dag mee-vliegen als stewardess. Als volwaardig crewmember stapte ze aan boord van een Boeing 737-800 van Corendon met bestemming Kittilä in Finland.

‘Vivian had mijn haar ingevlochten. Op de heenreis was het heel druk. Het was wel verschrikkelijk vroeg opstaan.

Om drie uur ging de wekker, in de ochtend hè. Dat had ik liever in de middag gehad.’

Het was een grote verrassing dat Manon op Kittilä werd opgewacht door een speciale delegatie van de luchthaven. ‘Dat was heel leuk, maar het was er verschrikkelijk koud, want er lag sneeuw. Het was min 15 graden.’

Nadat Manon een Finland verrassingspakket in ontvangst had genomen, nam de brandweer van de luchthaven de stewardess op sleeptouw. ‘Ik kreeg een muts op, een hesje aan en handschoenen. Toen mocht ik in een bak omhoog en kreeg ik uitleg over de-icen. Want er mag geen ijs op de vleugels blijven zitten als een vliegtuig vertrekt. Ik mocht daarna het bakje van de de-icer van het vliegtuig bekijken.’

‘Ik heb passagiers eten en drinken gegeven, de veiligheids-demonstratie gedaan, kinderen kleurplaten gegeven en het stewardessdانسje gedaan. Ook mocht ik in de cockpit. Maar zo vroeg opstaan, dat wil ik echt nooit meer.’

IRIS (uit Haarlem) op televisie

Iris Taen woonde tot haar negentiende in Zwolle. Ze is sportief en houdt van hardlopen. Ze woont nu in Haarlem. Van veel van de nieuwe vriendinnen van Iris kwam bij De Droomwolk al een droom uit. Al pratende met die vriendinnen, met wie ze woont en of bij De Baan leuke dingen doet, kwam Iris erachter dat zij ook een grote droom heeft: 'Ik wilde heel graag een keertje op televisie komen.'

Dat hoefde van Iris niet direct als presentator: 'Nee joh, een keertje in het publiek zitten bij een televisieprogramma, dat zou zo geweldig zijn. Kijken hoe dat dan allemaal in zijn werk gaat.'

Dankzij de contacten van dromenvanger Cor Spielman kwam die droom uit. De geluksvogels die bij Iris en het Droomwolkteam aan mochten sluiten, waren haar moeder Lydia en zus Romé. Het complete gezelschap vertrok naar het hart van de televisiewereld: Hilversum. Daar wordt in Studio 3 van de NPO het programma

van BNN/VARA Khalid/Jeroen en Sophie opgenomen. 'Ik had er heel veel zin in, maar ik was ook heel erg zenuwachtig. Ik moest er steeds van gapen.'

Niet voor Iris haar eigen deur, maar in de hal van Studio 3 werd door presentatrice Tessa, (een collega van Sophie Hilbrand), het interview afgenomen waar precies deze bijzondere droom van Iris vandaan kwam.

Rond 18.20 uur mocht het publiek de studio in. Omdat ze bij het programma wisten dat op die plek de droom van

Iris waargemaakt zou worden, werden Iris en haar gevolg bijzonder welkom geheten door de productieleader Alet. 'Zij vertelde aan het publiek dat er bij de uitzending een speciale gast was. Dat was ik hahaha, zij vertelde over mijn droom die daar zou uit komen. Iedereen ging applaudisseren voor mij. Er was voor mij, Tessa en Romé een heel goed plekje gereserveerd op de eerste rij, achter de gasten die die avond aan de tafel zaten.'

Haar moeder Lydia, Herman en Cor mochten daarachter plaatsnemen. Herman mocht geen opnames maken, maar dat was niet erg, want er waren

cameramannen genoeg. En dat Iris gezien werd, was al snel duidelijk.

Haar vriendinnen, vrienden en familie volgden de live- uitzending thuis en bombardeerden Iris met appjes, die ze natuurlijk later pas kon lezen.

Na de uitzending gingen Iris en Tessa in gesprek met Sophie. 'Ze is echt super aardig, ik had het zo naar mijn zin. Er was ook een droomwens van Sophie in vervulling gegaan. Zij wilde de jongens van Goldband ontmoeten en die zaten bij haar aan tafel, omdat ze een prijs hadden gewonnen.'

Nadat Sophie en Iris met de mannen van Goldband op de foto waren gegaan, kroop Iris op de stoel van Sophie met haar zus en Tessa als gasten aan tafel. De droom van Iris is uitgekomen: 'Ja, met glans. Wat een gave ervaring, maar nu ik daar geweest ben zou ik nog wel een keer bij een programma willen zijn.'

Iris Taen

JETTY

(uit Haarlem) op de reddingboot

Jetty Nijhoff (64) uit Haarlem is nergens liever dan op het water. 'Mijn moeder zei altijd, 'Ga jij maar op zoek naar een zeeman.' Tot nu toe vond ze die niet. Dus op naar de Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij (KNRM) in IJmuiden. Misschien zijn daar nog zeemannen.

Jetty stuurde haar droomwens in: meevaren op een reddingboot van de KNRM in IJmuiden. Die droom kwam uit. De Haarlemse werd samen met haar persoonlijk begeleider opgehaald. Jetty kan haar geluk niet op. 'Eindelijk gaat mijn droomwens in vervulling. Ik ben zo gelukkig. Op het water zijn heb ik altijd al heel fijn gevonden. Mijn ouders hadden een boot, Doerak, en daar hebben we heel wat mee gevaren. Heerlijk!'

Voor ze het water op kunnen, moeten er eerst afspraken gemaakt worden. Schipper Riekelt de Boer heeft deze vaart het roer in handen. 'We gaan naar een filmpje kijken, dan de zwemvesten aan en daarna aan boord van de Johanna Louisa.'

Jetty Nijhoff

De schipper vertelt over de historie van de boot. 'De Johanna Louisa is sinds 1968 in dienst van de KNRM. Als reddingboot voer zij voorop als het ging om reddingsacties. We gaan met deze boot het water op, omdat de moderne reddingboot paraat moet zijn voor noodgevallen.'

De kapitein maakt nog een afspraak met het team van de Droomwolk en een verslaggever van de IJmuider Courant die ook mee mocht: 'Eén hand is voor de boot, de andere voor jezelf.' Loslopen is verboden, passagiers moeten gedurende de hele vaart contact houden met het schip. Het zeegat uitvaren zit er niet in. Dat heeft geen zin, want je ziet namelijk niks door mist. Het maakt Jetty niet uit. 'Ik vind het hoe dan ook geweldig en ik kijk dwars door de mist heen.' Het wordt een rondgang langs Forteiland en de schepen in de haven.

Op de Johanna Louisa hangt een groot net. 'Daar sprongen vroeger mensen in die gered moesten worden van grote schepen. Dat gebeurt niet meer. We varen nu langs het schip van DFDS. Zie je het voor je dat ze daar vanaf in het net springen?! Passagiers zullen

vandaag de dag met helikopters van boord gehaald worden. Tijdens dat proces bieden we wel ondersteuning', legt bemanningslid Bart Hoeksta uit. Er varen vreemde schepen door de haven. Het lijken een soort hovercrafts. 'Dat zijn vaartuigen die onderhoudsmonteurs naar de windmolens brengen. Door hun vorm kunnen ze dichtbij booreilanden komen', vertelt Bart.

Jetty's blijdschap kent geen grenzen. Ze droomt weg op de voorstevan en denkt aan een film. 'Ik hoor de muziek en de stem van Celine Dion in mijn hoofd. Varen geeft mij een gevoel van vrijheid.'

Bij het afmeren heeft Jetty nog een verrassing voor de bemanning. 'Ik wil jullie allemaal bedanken. Ik vond het geweldig en ga dit helemaal nooit meer vergeten. Ik heb voor jullie een schaal gemaakt en die mogen jullie neerzetten of ophangen.'

De schipper is verguld, ook met de dromenvanger die de KNRM krijgt van de Droomwolk.

JOOP (uit Heemskerk) gaat het vuilnis achterna

Joop Nagel had een droomwens en wil heel graag weten: 'Wat gebeurt er nou eigenlijk met de vuilniszak die ik weggooi?' De Heemskerker stuurde zijn wens in naar de Droomwolk, waar Cor Speelman de Huisvuilcentrale Alkmaar (HVC) bereid vond om dat haarfijn uit te leggen.

Cor haalde Joop en zijn broer Fred, vergezeld van een goedgevulde grijze vuilniszak, thuis op. 'Ik gooi mijn zak in de container, maar ik wil heel graag weten wat er daarna mee gebeurt. Ik heb wel eens gezien hoe een vuilniswagen die bakken leegt, maar hoe gaat het daarna?'

De containerbakken pal voor de deur van Joop hebben verschillende kleuren. 'Voor verschillende soorten afval. Plastic en papier bijvoorbeeld en voor restafval.' Joop gooit zijn zak erin en stapt bij Cor in de auto, om de zak achterna te reizen.

Bij de HVC in Alkmaar staat Caroline de Léon al klaar om de mannen op te wachten. 'Zij ging ons uitleggen

wat er allemaal gebeurt met de zakken die uit de container bij de HVC komen. Elke dag komen er in Alkmaar zo'n 250 tot 300 vuilniswagens afval lossen. We gingen een filmpje kijken en we moesten een geel hesje aan, een haarnetje op en een helm op voor de veiligheid.'

Zo kon Joop de fabriek in. 'Ik zag de plek waar de vuilniswagens binnenkomen. De bak kiepte omhoog zodat het afval eruit viel, in een hele grote bak van wel zes meter diep. Met een grijper wordt het afval in de ovens gegooid. De ovens draaien altijd, ook op zondag.'

HVC kijkt anders aan tegen afval dan de meeste mensen. Caroline legt uit dat het afval genoemd wordt, maar dat er heel veel 'afval' gerecycled kan worden en dus eigenlijk geen afval is. Ze vertelt dat er in afval grondstoffen kunnen zitten en het zonde is als die gewoon maar verbrand worden. Ze kunnen immers nog gebruikt worden.

Het gezelschap gaat op expeditie 'schone wereld'. 'We gingen met zijn allen de fabriek in. Onderweg ging Caroline vertellen hoe we een schonere wereld kunnen maken.' Bewustwording, daar begint het bij.

Iets kopen en het als het stuk is weer weggooien, dat moet echt anders. Bijvoorbeeld door te gebruiken wat je hebt, het te repareren of al tweedehands te kopen op bijvoorbeeld Marktplaats. Dan is er dus veel minder te verbranden. 'Iets ruilen kan ook', weet Joop.

De zak van de Heemskerker komt bij de HVC terecht in wat zij noemen de bunker. 'Er zijn vier ovens en boven die ovens zijn buizen met water. Dat water wordt heel heet en geeft stoom. Daar wordt elektriciteit mee gemaakt en het dient ook als verwarming. De HVC verwarmt het hele AZ-stadion. "

Caroline legt uit dat HVC streeft naar het voorkomen van afval: door afval te scheiden, door hergebruik of door hergebruik van het restafval na verbranding. Dat kan mogelijk omgezet worden naar energie of grondstoffen.

Het doet Joop goed nu te weten wat er met zijn afval gebeurt. 'Mijn droom is helemaal uitgekomen.'

Joop Nagel

FRANK

(uit Bennebroek) met adelaars

Frank van Agtmael en Willy Swart hebben een allebei een voorliefde voor vogels. Willy voor uilen, Frank voor adelaars. Hun dromen werden gecombineerd: Willy haar grote droom is uilen verzorgen, Frank ziet met een adelaar die landt op zijn arm zijn droomwens in vervulling gaan.

Samen gingen ze met het Droomwolk-team op pad naar roofvogel- en uilenopvang Wings of Change in Zaandijk. De stichting combineert de opvang van roofvogels met de zorg aan de kwetsbare doelgroepen. De interactie met de dieren zorgt voor een positieve invloed op het welzijn van mensen, aldus de stichting. Het team van De Droomwolk vertrekt met een bus vol naar Zaandijk.

Frank heeft ze al eens zien vliegen, adelaars. 'Ik ben met mijn broer op vakantie geweest in Amerika en daar heb ik ze zien vliegen. Het zijn machtig mooie vogels. Ook als ze opgezet zijn, vind ik ze prachtig. Ik ben heel blij dat mijn droom, die ik al drieëntwintig jaar heb, waargemaakt gaat worden.

Ik wist dat Willy uilen wilde zien vliegen. Toen ik hoorde dat ik ook mee ging naar de arenden zei ik tegen haar: 'Willy, ik ga met je mee'.

Bij de stichting wordt het gezelschap rondgeleid door Melanie. De tocht begint bij het museum. Willy heeft haar droomwens al zo lang, dat ze niet meer weet hoe lang precies. 'Ik hoop dat ik uilen mag voeren en verzorgen. In het museum zag ik al opgezette uilen, een muis en braakballen.'

Eenmaal buiten kan Willy de, om verschillende redenen opgevangen

levende uilen, bewonderen. 'Het is belangrijk dat de vogels gewogen worden, maar dat is niet makkelijk. Wel belangrijk, want ze moeten weten of de uilen afvallen of niet. Ik heb geholpen met het wegen op een speciaal gemaakte weegschaal. Dat deden we in het verblijf van de uilen, ik moest wel meteen de deur dichtdoen. De uilen kregen een beloning als het gelukt was. Het gewicht moest ik op een bord opschrijven.'

Vervolgens ging Willy schoonmaken in de hokken. 'Braakballen opruimen,

WILLY (uit Haarlem) met uilen

soppen en harken.' Als dat erop zit doet Willy een bekenenis: 'Ik wil graag een uil op mijn hand met een handschoen.'

Terwijl de verzorgers op zoek gaan naar de witte kerkuil Wanda, leert Frank intussen dat bij de Japanse Zeearenden de vrouwtjes de baas zijn. 'Als ze honger hebben, gaan de vrouwtjes eerst eten en de mannetjes wachten geduldig tot ze klaar zijn. Het vrouwtje laat weten dat zij de baas is.' Dan krijgt Frank een grote handschoen aan en een enorme zeearend landt op zijn arm. 'Staat het goed op de foto?'

Tot slot vormt zich een vliegveld tussen Willy en Frank. Wanda, die beduidend lichter is dan de zeearend, vliegt heen en weer. Van hand tot hand, waar ze elke keer een snackje krijgt. Willy en Frank zijn duidelijk als gevraagd wordt of hun droom waar-gemaakt is: 'he-le-maal yes!'

Willy Swart

Frank van Agtmael

MARIA (uit Cruquius) als pakketbezorger

Maria Elbers wil weten hoe het zit: 'Ik wilde graag een dag meelopen met DHL. Ik begrijp namelijk niet waarom er, na sluitingstijd bij de postkamer van de instelling waar ik woon, toch pakketjes worden bezorgd. Dan is iedereen al naar huis.'

Maria Elbers' bord met eten staat nog onaangeroerd op het aanrecht. Eigenlijk moet ze sporten precies op het moment dat ze geïnterviewd zou worden. Dat klinkt chaotisch en dat raakt een beetje aan haar droom, die via De Baan bij De Droomwolk is gekomen. 'Ik ga altijd naar de disco bij De Baan op vrijdag.'

Cor vermoedt meer. Maria pijnigt haar hersenen, maar geeft met een grote glimlach toe, dat ze even kwijt is wat precies. Ze zijn net terug van een lang weekend met De Baan naar Antwerpen. 'Oh, ja!'

Het Droomwolk gezelschap wordt welkom geheten door de moeder van de manager Aron van Leen, Debbie en bezorgster Samantha de Blij. Met de laatste gaat Maria op pad. Omdat het gezelschap onderweg naar het DHL

CityHub in Zoetermeer tijd heeft verloren, heeft Samantha de bus vast ingeladen.

'Ik kreeg een DHL vest aan en toen konden we de pakjes gaan bezorgen. 'Bij elk adres bellen we aan. De eerste was er niet. Pech voor de hond, want het was hondenvoer. 'Alle pakjes worden gescand. Dat apparaat hadden we mee in de bus. Als iemand niet thuis is, gooien we een briefje in de bus. Die moet je ook scannen en dan krijgt de besteller daar dan bericht van.'

Soms past een pakketje in de brievenbus. 'Dan geef je dat ook weer aan op

de scan en krijg iemand bericht dat het pakketje daar ligt. Ook kregen we een pakje mee terug. Soms zijn hele grote dozen licht van gewicht en kleine dozen zwaar. Maar alles was goed te tillen.'

DHL zit in heel Europa krijgt Maria te horen. 'Er zijn DHL bussen, auto's, vliegtuigen, fietsen en ook bootjes. Soms kunnen ze alleen met een boot bij een adres komen.'

Na ruim 2,5 uur bezorgen werd Cor nerveus. Er lagen nog veel pakjes in de auto en hij moest nodig naar het toilet en er moest gegeten worden.

Samantha demonstreerde hoe een pakketbezorger in 20 minuten tijd, meer dan 18 pakketjes kan bezorgen. In no time waren de pakketjes afgeleverd en stond het Droomgezelschap weer bij het beginpunt. 'Ik lever altijd tussen de 80 en 120 pakketjes op een dag', vertelt Samantha.

De pakketjes die niet bezorgd waren, werden teruggescand, de autosleutels en scanner ingeleverd en was het einde werkdag voor Samantha en Maria. 'Ik mocht het fleecjack houden en ik kreeg een tasje, knalgele sokken, bidon en keycord als aandenken.'

De droom van Maria kwam uit: 'Ik zou dat zo als mijn werk kunnen doen. Ik heb met Samantha besproken dat het handig is als de bezorger bij onze instelling in de avond de bestelling aflevert bij de beveiliging.'

Maria Elbers

MICHELLE

(uit Haarlem) ontmoet

Toen Michelle de Vries op televisie Cliniclowns voorbij zag komen, wist ze het: 'Ik wilde graag kennis maken met een CliniClown, maar dan in het echt. Ik kijk heel graag naar ziekenhuisprogramma's. Ik zag op televisie dat zieke kinderen heel erg blij worden van een bezoekje van CliniClowns. Ik hou heel erg van kinderen, dus wilde ik zo'n clown ontmoeten en vragen wat er zo leuk aan is om een CliniClown te zijn.'

Via haar werk hoorde de Haarlemse Michelle van De Droomwolk. 'Ik had ook een boekje gezien van wensen die al eerder zijn waargemaakt. Ik hoor al die leuke verhalen hier van mijn huisgenoten. De wens van Yara was een keer een trouwjurk aan, Myrthe wilde pootje over met schaatsen leren. Toen ben ik ook eens gaan nadenken wat mijn grote droom is. Want ik wil natuurlijk ook wel eens zo'n super leuke dag meemaken.'

Een circusclown, daar heeft Michelle niet zoveel mee. 'Die zijn altijd geschminkt en vaak voor kinderen een

beetje eng. In het ziekenhuis hebben de clowns geen schmink, die zijn juist helemaal niet eng. Ik ben wel eens in het ziekenhuis geweest, maar heb daar nog nooit een CliniClown in het echt gezien.'

Dus diende ze haar droom in en Cor Spielman ging op zoek naar een echte CliniClown. Die vond hij heel snel. Joscha de Boever is sinds 2001 CliniClown, voor zowel kinderen als volwassenen. Ook geeft zij cursussen om CliniClown te worden. Veel beter kon het dus niet worden voor Michelle die Joscha bij haar thuis ontving.

En dat was niet zonder reden. 'Joscha kwam hier als zichzelf in haar gewone kleren, met bril en een pet. Toen hebben we eerst kennisgemaakt en even met elkaar gepraat. Ze werd pas later CliniClown Jop.'

Michelle interviewde Joscha. 'Zij was eerst juf, maar als kind wilde ze altijd al toneelspelen en gekke dansjes doen voor publiek. Toen werd ze juf, maar ging ook solliciteren als CliniClown en werd dat ook. Daar heeft ze heel veel plezier in. Ze vindt het heel belangrijk dat niet alleen de kinderen die zij bezoekt blij worden, maar ook zichzelf.'

een Cliniclown

Michelle de Vries

Joscha kwam dus in Haarlem binnen als zichzelf met een grote tas. In die tas zit alles wat nodig is om in een heleboel stappen CliniClown Jop te worden. Een overhemd met reusachtige mouwen, een broek met bretels, een rode neus, een snor, een hoedje met een kwastje, een beetje schmink, een vestje met een heleboel knopen en een bloem.

‘Langzaam veranderde Joscha. Tot opeens Jop zich aan ons voorstelde, want Joscha was er niet meer. Hij had ook een kleine accordeon en ging zingen en bellen blazen.

Het optreden voor alle huisgenoten en begeleiders van onze afdeling was heel erg leuk.’

Michelle heeft een topdag gehad. ‘Het was een geslaagde droom, echt alles was goed.’

MONIQUE

(uit Santpoort-Noord) al

De in Santpoort-Noord wonende Monique Nibourgh vindt het heerlijk om bij de bakker, in de Hoofdstraat van Santpoort, neer te strijken voor een cappuccino met iets lekkers erbij. Vooral van dat laatste wordt ze zo blij, dat ze zelf wel eens de bakker zou willen zijn.

Haar droomwens vond haar weg naar Cor Speelman. Hij vond een bakkerij in Schalkwijk waar Monique welkom was. 'Het lijkt me ontzettend leuk om met mijn handen brood te maken. Maar ook koekjes maken is natuurlijk leuk.'

Zoals bij elke bakker, begint ook daar de dag in alle vroegte. Nog voor de zon op is melden Monique en het Droomteam zich in Schalkwijk. 'Tessa stond al om half acht voor de deur om mij op te halen. Dat is wel vroeg, maar dat vond ik niet erg.'

Op naar de biologische Bakkerij Santé Rozemarijn waar biologische brood en banket wordt gebakken. Annemieke Smit stond er al klaar om het gezelschap te ontvangen. Monique krijgt

Monique Nibourgh

een eigen schort aan, want Annemieke weet het zeker: 'In een bakkerij word je vies.'

De 'bakkeres' legt aan Monique uit wat er precies van haar verwacht wordt: 'Je gaat brood bakken en daar moeten we natuurlijk eerst alles voor afwegen: bloem, gist, zout. Daarna moet het rijzen in een speciale rijskast. Daar moeten we dan op wachten, voor we het kunnen afbakken.'

Monique hoeft niet zelf te kneden. 'Er stond een grote kneedkom voor het deeg van broden en een kleine voor koekjes.'

De voorbereidingen duren het langst, vindt Monique. 'Dat is echt een hoop werk. De broden worden, nadat ze in de rijskast zijn gerezen, gebakken in een antieke broodoven. Er is wit, volkoren of spelt brood. Door te kloppen op het brood leert een bakker te horen of het brood gaar is. Weet je wat zo lekker is? Het ruikt de hele dag lekker in een bakkerij.'

Op een geplastificeerde kaart kan de nieuwbakken bakker exact aflezen wat de ingrediënten voor een brood zijn. 'Met de hoeveelheden erbij, heel

handig. Je zet een bakje op de weegschaal en zet die dan op nul en daarna kun je suiker, zout, meel en gist wegen.'

Vrijwillige bakker Jan van Kalken staat Monique bij met raad en daad. Samen delen ze het deeg door drie en maken er bollen van.

Als het brood aan het rijzen is, is er tijd om speculaasjes te maken. 'Met een hele oude speculaasmachine, die het nog goed deed. Je stopt het deeg erin en draait dat door de vormpjes. En die oude vormen zijn ook nog steeds heel erg mooi. Speculaas op een wit broodje met roomboter, dat is toch zo lekker.'

Dan mogen de gerezen broodjes de oven in. 'Maar eerst hebben we nog een paar sneetjes gegeven in het brood. En straks kloppen om te kijken of het brood gaar is.'

Monique gaat naar huis met versgebakken brood en koekjes: 'Mijn wens is echt helemaal uitgekomen. Dit blijft een geweldige herinnering.'

MYRTHE

(uit Haarlem) leert pootje over

Van vele vriendinnen van Myrthe van Drunen Littel werd al een droomwens waargemaakt. Nog niet van Myrthe, maar ze had er wel degelijk één en die heeft te maken met schaatsen. Er was één ding, dat maar niet wilde lukken: pootje over door de bocht.

‘Het lijkt heel simpel als je mensen pootje over ziet doen in de bocht. Het ziet eruit alsof dat heel gemakkelijk is, maar dat vind ik niet. Het is heel erg moeilijk, maar ik wil het wel graag proberen te leren. Daarom heb ik die droomwens ingestuurd.’

Cor ging aan de slag met de wens van de schaatsgek. Hij vond Olympisch brons winnares Carlijn Schoutens (teamachtervolging Team U.S.A.), bereid Myrthe bochten te leren lopen. Hoe zit het nou met de techniek? Moet je nou diep zitten of maakt dat helemaal niet uit?

Het Droomteam zette koers richting IJsbahn Haarlem. De verwachtingen zijn hooggespannen. Carlijn en Myrthe binden de schaatsen onder.

Myrthe van Drunen Littel

r schaatsen

‘Bij het Schaatslab heb ik ze geleend en ik kreeg ook cadeautjes van het Schaatslab, een sjaal en een muts.’ De muts, die gaat weer af, want op het ijs worden helmen gedragen.

Eenmaal op de ijsbaan met vlijmscherpe schaatsen, rijden de dames een paar rondjes om de spieren even op te warmen. ‘We hebben ook een beetje gekletst in het begin. Daarna zijn we gaan trainen, Carlijn schaatste achter mij en gaf tips. Ik moest mijn handen tegen elkaar houden en mijn evenwicht bewaren.’

Carlijn heeft een compleet trainingsprogramma voor Myrthe. ‘Ik moest ook op een been schaatsen, door een slag te maken en die dan even vast te houden. Er zaten steeds pauzes tussen de pittige oefeningen, maar het ging best heel goed.’

Het leren van pootje over, begint niet met pootje over. ‘Eerst maar eens leunen, op beide benen glijden en mijn hand vasthouden’, zegt Carlijn. ‘Toen dat goed ging, moest ik in de bocht steeds één knie optrekken en weer neerzetten. Alsof je een stap maakt, want dat moet je uiteindelijk

ook doen in de bocht. Dat ging allemaal goed. We hielden elkaar vast in de bocht.’

Als Myrthe vlak na een bocht wacht, kan ze precies zien hoe Carlijn die bocht loopt. Dan is de beurt aan Myrthe. De lat ligt hoog, maar ze gaat lekker. ‘Snelheid maken voor de bocht’, zegt Carlijn.

Myrthe doet precies wat zij zegt en daar gaan ze de bocht in. ‘En toen ging het pootje over. Wel een paar keer in de bocht, wel nog hand in hand. Het was best wel spannend hoor.’

Omdat het Droomteam en de zus van Myrthe precies in de andere bocht stonden, pakt ze er nog een bocht bij. ‘Ik dit wil dit echt wel vaker oefenen hoor.’

De droom van Myrthe is uitgekomen. ‘Het was echt heel erg gaaf en ik ben ook nog met Sven Kramer op de foto gegaan. En met de bronzen medaille van Carlijn. Het was een te gekke dag.’

RENO (uit Haarlem) als croupier

Reno van Harskamp kent de casinowereld als zijn broekzak. Hij is in vele casino's geweest in Nederland om te spelen. 'Maar het liefst zou ik een dagje croupier zijn.' Die droom van Reno vond zijn weg, via De Baan, naar De Droomwolk. Bij Holland Casino in Utrecht ging zijn droom ging in vervulling.

Het was een mooie dag in juni, al maakt dat niets uit, want er zijn geen ramen in een casino. Eenmaal achter de gokkasten vergeet iedereen de tijd. Reno niet, want hij weet dat hij al heel vroeg in Utrecht moet zijn: voordat de deuren van het gokpaleis opengaan voor publiek.

Meestal is het bij het vervullen van dromen het geval dat de dromer bedrijfskleding aantrekt. Niet nodig bij Reno, in zijn eigen kostuum ziet hij eruit als om door een ringetje te halen. Sterker nog, hij zou niet misstaan in een James Bond film.

De croupier voor een dag, zijn zus Suzan, fotograaf Koen, cameraman

Reno van Harskamp

John en Cor werden welkom geheten door Angelina van Sas en Jeroen Advokaat van Holland Casino. Ze zijn blij met Reno's zwarte pak met krijtstreepjes, want dat is precies het tenue voor de croupiers.

Na de koffie met wat lekkers maakt Angelina Reno wegwijs aan de roulettetafel. Reno kent alle bij de tafel behorende termen. Het is belangrijk dat het balletje in tegengestelde richting draait van het draaiende bord met nummers. Dan blijkt dat ook croupiers een geluksnummer hebben; dat van Reno is 36.

Omdat het nogal vroeg in de ochtend is, is er een speciaal gelukszoekers-team samengesteld. Een croupier moet natuurlijk wel kunnen spelen. Het team dat haar geluk gaat beproeven bestaat uit: zus Suzan, Cor en Piet Stut (connectie van Cor die mede de droom mogelijk heeft gemaakt). Reno schuift, alsof hij het dagelijks doet, de verloren fiches van tafel en betaalt de gewonnen uit.

Na een pauze volgt een rondleiding langs de speelautomatenhal met onder andere het Big Wheel of For-

tune, de speelzalen met Blackjack, roulette en Punto Banco. Voor Reno en het gelukszoekerssteam is een blackjacktafel gereserveerd. Reno krijgt instructie hoe de speelkaarten te showen, schudden en de verdeelmaschine te vullen.

'Er was ook een telapparaat, maar ik ben zelf ook heel goed in rekenen. Ik weet precies wanneer je moet knikken voor een nieuwe kaart of tikken als je geen kaart meer wil.'

Reno maak je niet heel blij met zoetigheid, het was dan ook geen verrassing dat hij om 09.45 uur al om bitterballen vroeg. 'Ik hou meer van hartig.' Dit was opgemerkt door Jeroen van het casino. Toen de keuken om 12.00 uur openging, gleden de bitterballen in het vet, tot groot genoegen van Reno en zijn gevolg.

Reno mocht uiteindelijk alleen een spel leiden en Angelina ging spelen. Dat viel nog tegen, zij mocht al haar fiches inleveren. Vervolgens wisselden ze van plek. Nadat Reno zich blut gespeeld had, kwam Jeroen met een goodiebag vol leuke herinneringen aan deze onvergetelijke dag.

WENDY

(uit Velsbroek) in het kattenasiel

Wendy hoorde van de vele dromen die via de Droomwolk waargemaakt werden. Ze had er zelf ook één en besloot die in te sturen: meelopen in een kattenasiel. Haar droom werd waargemaakt bij DOA, het grootste dierenasiel van Nederland.

Wendy Rood heeft er zelf geen, maar ze is er wel heel erg gek op: katten. 'Maar, hier bij mijn appartement loopt kat Dingdong en die komt ook wel eens gewoon even binnenkijken.'

Bij haar thuis ligt op haar eettafel een grote legpuzzel. 'Ik hou ook van puzzelen.' De grote dierenliefhebber is bezig met een puzzel van twee blauwe papegaaien. Veel blauw, is dat niet erg moeilijk? 'Nou, soms ben ik wel een tijd bezig hoor.'

'Bij DOA vangen ze er honden, katten én konijnen op die later geadopteerd kunnen worden.' In de steek gelaten, verwaarloosd, ziek of getraumatiseerd. Voor die dieren is rust van groot belang en rust heeft Wendy van nature over zich. 'De getraumatiseerde honden zijn afgeschermd,

Wendy Rood

dat is heel belangrijk voor ze. Bij DOA krijgen de dieren een tweede kans en staan op de eerste plaats. Ze worden allemaal door een dierenarts onderzocht, als ze binnenkomen. Zieke dieren worden apart gehouden.'

Wendy ging er speciaal heen voor de katten. 'Ik wilde weten of ze lief of bang zijn. Het asiel was in een heel groot gebouw, dat gebouwd is in de vorm van een acht. Precies in het midden is de balie. De katten en konijnen zitten naast elkaar in het gebouw en de honden aan de andere kant. Ze kunnen niet bij elkaar komen.' Celesta werkt bij DOA en heet Wendy van harte welkom in het grootste dierenasiel. 'Zij vertelde dat er plaats is voor 400 katten, 200 honden en 120 konijnen. Celesta ging ons rondleiden en vroeg ook of ik van honden hou. Daar houd ik ook van: ik vind ze allebei leuk.'

De rondleiding begint bij de dierenarts. 'Die was bezig met het gebit van een klein hondje dat onder narcose was, want die houdt zijn mond niet zelf open. Het gebit moest worden schoongemaakt. Er is ook een katten-trimsalon bij DOA en een dieren-

fysiotherapie. Ook met fysiotherapie in het water.'

Het gezelschap gaat naar Martine die bij DOA kattenverzorgster is. 'Ze liet de hokken zien, waar ook katten zaten die bang zijn of die apart gehouden worden omdat ze medicijnen moeten krijgen. Daar ben ik gaan helpen met schoonmaken.'

Een kattenbak verschoneren? Wendy draait er haar hand niet voor om. 'Nee hoor, ik vind dat geen vies klusje. Het hoort erbij, want ze kunnen het zelf niet doen. De korrels gingen in

een bak en de bak hebben we ook schoongemaakt en er weer nieuwe korrels in gedaan. De hokjes worden daarna ook goed schoongemaakt en de drink- en etensbakken. Toen dat allemaal gedaan was, gingen we dweilen.'

Na de grote schoonmaak werd de ruimte weer ingericht. 'Met allemaal tunnels en klimdingen, heel leuk. Mijn droomwens is helemaal uitgekomen!'

YARA

(uit Haarlem) bij het NK-schaatsen

Yara van Drunen Littel is schaatsgek, dus is het niet echt een verrassing dat haar droomwens iets met schaatsen te maken heeft. De complete familie van Yara is dol op schaatsen. Oma nam haar kleinkinderen altijd mee naar de ijsbaan om te schaatsen. 'Toen dacht ik, dat is best wel leuk.' Met het leren van pootje over in de bocht, ging de droomwens van haar zus Myrthe in vervulling. De droomwens van Yara ging in Friesland in vervulling. Zij wilde in het publiek het NK-schaatsen meemaken. Cor stuurde Univé een wens: schaatsen kijken in het publiek in een vol Thialf, samen met het droomteam.

Zelf staat ze elke zaterdag op het ijs van IJsbahn Haarlem. Yara is een enorme fan van schaatsen en schaatst zelf ook heel fanatiek. Op de ijsbaan staan helpt haar enorm. 'Door het schaatsen vergeet ik alle zorgen. Ik heb het afgelopen jaar vier mensen

verloren. Als ik op het ijs sta, moet ik heel geconcentreerd blijven. Dan vergeet ik alle ellende om me heen en dan ben ik even niet bezig met deze moeilijke tijd. Dat is echt heel fijn.'

Bang om te vallen is de Haarlemse niet. 'Nee, ik kan goed vallen, omdat ik op judo heb gezeten. Ik heb daar geleerd hoe ik mijn val kan breken.'

Yara heeft allesbehalve moeite met pootje over gaan in bochten. Bochten zijn eigenlijk haar specialiteit, want ze doet aan shorttrack. Daar draai je enorm veel bochten. Shorttrack is

namelijk een vorm van hardrijden op de schaats: op een 111,12 meter lang ovaal dat uitgezet wordt op een ijshockeybaan of baan voor kunstrijden. 'Zestien jaar geleden begon ik met sportschaatsen, bij een gehandicapten schaatsclub. Ik schaats ook wedstrijden en zit al tien jaar in het G-team dat nu al jaren bij De Baan is aangesloten. 'Schaatsen is mijn passie, ik vind het fijn om te trainen en wedstrijden te rijden.'

'Mijn zusje en mijn verloofde mochten ook mee. We zaten op de eerste rij, echt een geweldige plek: precies op

de plek waar gestart werd voor de 1500 meter. 'Dat is mijn favoriete afstand om naar te kijken. Maar ik was een beetje te enthousiast, want door het aanmoedigen kon je het starschot niet zo goed meer horen. Toen werd gevraagd of mijn zusje en ik iets minder enthousiast wilden schreeuwen. De meneer naast ons op de tribune zat de hele tijd met zijn vingers in zijn oren, zo hard moedigden wij aan.'

Kjeld Nuis en Jutta Leerdam hebben Yara beslist gehoord. 'Ik had eyeliner opgedaan, precies zoals Jutta dat altijd heeft. We hebben Jennings de Boo ook gezien, die toen nog heel onbekend was. Hij werd op de 500 en 1000 meter tijdens de NK 2023 kampioen.' 'De Special Olympics World Winter Games van 2025 zijn in Italië. De opening is in Turijn en daar ben ik bij.'

Ver na middernacht kwam het gezelschap weer thuis. Yara haar droom kwam dubbel en dwars uit. Op naar Turijn.

Yara van Drunen Littel

SHARON (uit Beverwijk) op de vorkhef

Sharon zag ze van dichtbij op haar werk: vorkheftrucks. Het werd haar droomwens om eens rond te scheuren op zo'n voertuig. Ze besloot haar droom naar de Droomwolk te sturen. Na wat tegenslag en lang wachten werd er uiteindelijk een bedrijf, het bedrijf Hulster in Vijfhuizen, gevonden waar Sharon welkom was met haar droomwens.

‘Die droom had ik echt al heel lang. Ik vind het geweldig als ik iemand op zo’n ding zie rijden. Het leek me daarom zo gaaf om op een heftruck te rijden.’

Een vorkheftruck, ook wel bekend als vorklift of heftruck, wordt meestal gebruikt voor het vervoer van goederen die op een pallet staan. Bijvoorbeeld in een magazijn of op een bedrijfsterrein. Voor het gebruik in het magazijn zijn vorkheftrucks met elektrische aandrijving het beste geschikt. Dus is het net zoals op je fiets stappen.

Grote voordeel voor Sharon was dat zij in het verleden rijlessen heeft gevolgd. ‘Ook in een heftruck moet je schakelen en heb je een stuur in handen. Eerst ging ik naast Joost Pronk, van Hulster, zitten en kijken hoe alles werkt.’

Sharon is 1.60 cm lang. ‘Ik kon bij de pedalen hoor, want de stoel kon omhoog en omlaag. Er zijn twee pookjes, met één bestuur je de vork en met de ander moet je schakelen. Ik kan dat wel, met mijn handen en benen verschillende dingen tegelijkertijd doen.’

De kersverse vorkheftruckchauffeuse stapte als eerste op de grote rode heftruck, die op diesel rijdt. Die kan zeecontainers tillen. ‘Ik kreeg direct te horen dat het gaspedaal van de grote heel anders reageert dan die van de kleine. Dat was ook zo, de grote hoefde ik maar een heel klein beetje in te trappen om al heel snel te rijden. Die grote rode heftruck kan wel 10 ton tillen.’

Sharon was op de stralende dag dat haar droom waargemaakt werd, al snel toe aan de kleinere heftruck en die was er ook bij Hulster. ‘De kleine

gele is onder andere dus voor pallets. Die rijdt op gas. Die gele heftruck kan wel 1,5 ton tillen.'

'Ik had het wel snel te pakken en ging alleen op de vorkheftruck pallets tillen en verplaatsen. Op de kraan prikken en dan stapelen. Dat was nog best lastig om ze netjes op een stapel te krijgen. Het sturen ging ook wel goed. Ik was er zo aan gewend dat je op de achterwielen moet sturen. Dat voelt als tegengesteld.'

Uiteindelijk ging het de Heemskerkse zo makkelijk af, dat ze even met de vorkheftruck bij het bedrijf naar binnen scheurde. 'Waar ik wel even aan moest wennen, was dat de tilvorken voor je neus zijn. Daar moet je, als je dus iets oppakt, omheen kijken. Dat maakt pallets recht leggen best wel moeilijk.' Missie geslaagd!

Sharon

OTTO

(uit Beverwijk) in de mooiste oldtimer

Otto Wentink droomt ervan om een Bollenrit te maken in een Oldtimer ofwel met een mooie auto door de kleurige bollenvelden te toeren, als die in bloei staan natuurlijk. Maar je weet nooit precies wanneer dat is. Otto stuurde zijn wens in en Cor toverde de mooiste auto van de wereld uit zijn hoed.

Otto is een man van weinig woorden, maar hij heeft wel veel auto's thuis. Racewagens als Ferrari en ook Porsche, maar er staan ook lelijke eendjes en bussen tussen. Rood is overduidelijk zijn lievelingskleur. Het is geen verrassing dat Otto ook Formule 1-fan is. Hij weet alles, maar dan ook alles, van de Formule 1 en Max Verstappen. Hij deelt zelfs zijn slaapkamer met Max Verstappen, want die ligt namelijk op zijn bed. Ook in zijn slaapkamer spelen miniatuurauto's, naast Verstappen natuurlijk, een hoofdrol.

Zijn droom wordt waargemaakt wanneer de bollenvelden in bloei staan. Presentator Joep Kerkhoff interviewt Otto en vraagt of ze de

eigenaar van de prachtige rode Mercedes klassieker erbij zullen halen. Otto zegt 'nee', hij houdt de zaak het liefst nog even intiem met alleen het Droomteam. Punt is alleen dat zowel Otto als Joep geen rijbewijs hebben.

Rob Woud, de trotse eigenaar van de rode Mercedes 190 SL Cabriolet uit 1959, laat zich niet door de eerst afwijzing uit het veld slaan. 'Ik ga straks met jou in deze auto rijden, vind je dat leuk?', vraagt Rob.

Woorden zijn niet nodig, want Otto straalt bij de mededeling

even prachtig als de auto zelf. Het antwoord is duidelijk.

Rob rijdt vaker bollenritten en hij heeft een pet voor Otto meegenomen van de Tulpenrit van vorig jaar. Een pet is wel zo fijn als je met mooi weer met een open dak rijdt.

Daarnaast krijgt hij ook nog een bordje van een eerdere tulpenrit. Als de auto's een tourrit rijden, bevestigen ze zulke bordjes op de auto's. Dan kan iedereen onderweg zien dat ze een tourrit rijden. Otto mag het bordje thuis ergens

aan vastmaken of tussen zijn honderden auto's zetten.

Otto heeft geen woorden nodig en geniet volop, terwijl Rob de rode schoonheid door de bollenstreek en Haarlem stuurt.

Otto Wentink

TOM

(uit Santpoort-Noord) in het laboratorium

Tom van de Vlugt is in een laboratoriumjas geboren. Hij is niet de enige in het gezin Van der Vlugt: ook zijn broer bijvoorbeeld. Voor zijn droomwens trok hij zijn laboratoriumjas aan en die zit hem als gegoten. Als Cor en de verslaggever binnenkomen voor een interview, begint het al. Tom kan bijna geen passende woorden vinden voor zijn droomwens: een dagje meedraaien bij een laboratorium.

Hij deed net als zijn broer de opleiding tot laborant. 'We hadden thuis een microscoop. Samen gingen we dingen bekijken, bijvoorbeeld: bloed, vliegenvleugels, wol en water.'

Tom droomde ervan om nog een keer met een omkeermicroscoop te mogen werken. In Haarlem bij Het Waterlaboratorium, waar water wordt onderzocht, kan dat. 'Voor water heb je een omkeermicroscoop nodig. Een gewone microscoop heeft de verlichting aan de onderkant en de objectieven

Tom van de Vlugt

aan de bovenkant. Bij een omkeermicroscoop is dat dus andersom. Een omkeermicroscoop laat objecten zien die veel te klein zijn om met het blote oog te kunnen zien. Wij gaan water onderzoeken, maar die omkeermicroscoop wordt bijvoorbeeld ook gebruikt in ziekenhuizen. Daar onderzoeken ze natuurlijk ook materiaal, dat je met je ogen niet kunt zien.'

Marlo van der Marel staat al op Tom te wachten. Vervolgens maakt hij kennis met Sjoerd Oudhoff, hydrobiologisch analist van het bedrijf. Drinkwaterkwaliteit bewaking, daar draait alles om bij Het Waterlaboratorium. Tom, die inmiddels zijn vertrouwde labjas heeft aangetrokken: 'Er mogen geen organismen in het water voorkomen.' Sjoerd: 'Nou, dat is wel heel erg streng.' Ze worden het eens met : Geen schadelijke organismen en slechts in bepaalde hoeveelheden.

De mannen gaan een gefixeerd monster bekijken. 'Het was een monster uit de sloot, met levend materiaal erin. Met een pipet heb ik het monster klaargemaakt. Dat ben ik gaan bekijken en dat was geweldig.

Er zaten bladeren, algen en water-vlooien in.' Het monster wordt in positie gebracht door het gebruik van de 'kruistafel' en die heeft geen geheimen voor Tom. Of hij er nog elke dag achter zit, draait hij aan de knoppen voor de grove en fijne scherpstelling. 'Wauw zeg, echt schitterend.' De beelden die Tom ziet, ziet hij vergroot op een beeldscherm. Zijn vakkundigheid komt volledig boven water, als hij met het monster schuift om op het beeldscherm een vergroting te kunnen waarnemen: 'Normaal krijg je wel differentieel interferentie contrast', zegt Tom die

ontdekt dat er vertraging zit tussen de microscoop en het beeldscherm. Cor begrijpt er niets van en Tom vat het samen: 'Het gaat er om, om het beeld scherp te krijgen.' De analist is op dreef en legt vervolgens haarfijn uit, welk onderdeel van de microscoop wat doet.

Zijn droom is dubbel en dwars uitgekomen en nu komen er toch woorden. 'Het was helemaal te gek, ik ging naar een hogere dimensie. De euforie was als toen Bergkamp de goal maakte tegen Argentinië. Of de goddelijke klanken van ACDC.'

HANS (uit Haarlem) is gek op trouwjurken

In een land hier niet ver vandaan, zeg maar gewoon in de regio, leefden ooit, nou eigenlijk nog steeds, drie mooie mensen. Hans, Ria en Yara, met elk hun een eigen droom. Zonder het van elkaar te weten, hadden die toevallig allemaal met een trouwjurk te maken. Zo konden in een klap drie dromen op dezelfde plaats waargemaakt worden. Daarnaast werd het ook nog een droomdag voor twee vrouwen, die aan het begin van de dag nog niet wisten dat het ook voor hen een droomdag ging worden.

Trouwjurken hebben voor **Hans Vogel** nul geheimen. Zijn woning, ofwel Bruidshuis Hanselona, laat daar geen twijfel over bestaan. Het is een paleis, waar of je nou liggend of staand een pirouette maakt, er is geen plek waar je geen bruidsjurk ziet. 'Ja, hier woon ik midden tussen de bruidsjurken. Ik verzamel ze al heel erg lang. Klein en groot, oud en nieuw.' Niet iedereen mag Hanselona betreden: 'Ik heb hele oude bruidsjurken waar ik eigen-

lijk liever niet heb dat mensen eraan komen.' Cor Speelman en de verslaggever hebben dus groot geluk en komen nergens aan zonder overleg. 'Ik heb heel veel gekregen en gekocht, ik ben er dag en nacht mee bezig. Ik ga naar shows, beurzen en veilingen. Mijn poppen zijn mijn kindertjes en ze hebben allemaal een naam. Ik praat ook gewoon tegen ze.'

Of Hans al een pop heeft met de naam Mitzie?' Hans kijkt rond in zijn eigen museum en vindt een grote en een kleine dame die nog geen naam hebben. De grootste heet vanaf dat

moment Mitzie, naar journalist Mitzie Meijerhof die als vrijwilliger de droomverhalen schrijft.

Zijn bruidspaleis was ooit kleiner. 'Ik kreeg deze ruimte omdat ik er meer in kwijt kon. Het is nu best vol, maar ik ben nog steeds niet klaar met verzamelen. Ik vind dat gewoon leuk om te doen. Af en toe trek ik er zelf ook gewoon een aan en laat ik me opmaken en loop ik er de hele dag in rond.'

Een favoriete jurk kiezen vindt Hans lastig. 'Die van mijn moeder, waar ik ooit mee begon, is natuurlijk mooi. Maar er zijn veel jurken uit totaal

verschillende tijden, dus met hele verschillende modellen. Elk periode had zo zijn eigen mooie modellen.'

Maar wat is nou Hans zijn droom dan nu nog? 'Ik wil heel graag een keer in een bruidswinkel werken.' En die droom kwam uit. De dromer is een groot fan van het Amerikaanse televisieprogramma 'Say Yes to the Dress', waarin Randy Fenoli van de zaak Kleinfeld Bridel op zoek gaat naar de perfecte jurk voor toekomstige bruiden. Hans zocht en vond de perfecte jurken voor Ria en Yara in Zaandam in bruidsmodezaak WED2B.

Hans Vogel

RIA (uit Haarlem) wil in een trouwjurk op de foto

Ria Groeneveld diende ook een droom in bij De Droomwolk. Zij wilde heel graag een foto van zichzelf in een roze bruidsjurk.

Ria loopt wat krom achter een rollator en draagt een brace.

‘Die beugel mag alleen in de avond af.’ Geen probleem, want die verdwijnt natuurlijk onder een roze bruidsjurk. Bovendien is haar begeleider Dominique mee, die Ria wel in positie krijgt.

Storemanager Emma en assistent Djamila van WED2B maken Hans wegwijs tussen de jurken. Hans heeft tijdens de busreis naar Zaandam de dames ongemerkt onder de loep genomen. Hij weet precies wat voor jurk er voor Ria moet komen.

Een knelpunt is haar maat en de kleur. Roze in haar maat is er niet. Dat komt ook doordat, net als kleding, bruidsmode onderhevig is aan mode.

Dat betekent dat Ria een roze jurk moet vergeten. ‘Dat vond ik niet zo heel erg, toen ik de witte jurk kreeg die uitgezocht was.’

Liefst twee roomwitte jurken koos Hans voor Ria. ‘Wit, een zonder bandjes en de ander met veel kant. Die vond ik het mooiste, die wilde ik aan. Er zaten ook glitters op en ik kreeg een mooie haarband in.’

Zonder ervoor te hoeven trouwen is Ria stralend vereeuwigd in haar bruidsjurk. De jurk die niet de eerste voorkeur van Hans had, maar wel prachtig uitpakte.

Ria Groeneveld

YARA

(uit Haarlem) past een trouwjurk

Yara Polman heeft ook al jaren een droom en dat wist ook haar vriendin Olijffe Tolk. Zij stuurde, zonder dat Yara het wist, de droom in. 'Het was voor mij een droom om trouwjurken te passen. Misschien dat ik ooit nog ga trouwen maar dat hoefde voor mij niet speciaal. Het gaat mij om het passen van de jurken.'

Natuurlijk ging Olijffe mee, maar het was Hans die twee jurken voor haar uitkoos. Had ze ze niet liever zelf willen kiezen? 'Ik vond het prima, dat Hans dat deed. Als ik ze niet mooi had gevonden had ik dat gezegd. Maar ze waren juist heel mooi. Een van de twee net ietsje mooier dan de ander.'

Wanneer Olijffe het gordijn van de enorme paskamer opzij schuift, golft er een geluismoment door de hele zaak. 'Ze lijkt wel een 'zeemeermin', die achterkant, die glitters, wat mooi', zegt Hans die nog gelukkiger wordt van zijn keuze dan hij had verwacht. Hij stelt Yara de belangrijke vraag: 'Do you say yes to the dress?'

Yara Polman

Als Yara uit het pashokje stapt begint de zon in de zaak te schijnen. De jurk van het zeemeerminmodel zit als gegoten. 'De jurk paste gelijk, ik vond hem heel mooi. Op de rug een rij met heel veel knoopjes. Met lopen was het even oppassen en de jurk had ook best wel gewicht. Ik kreeg een trouwboeket in mijn handen en een glitter haarband op en een sluier.' De jurk krijgt van Yara een dikke 'Yes'.

Presentatrice **Tessa van Delst** van De Droomwolk vormt al jaren een vriendinnenclubje met Yara en **Olijffe Tolk**.

Tot hun grote verrassing, en blijdschap van Hans, werden ook zij deelgenoot van de bruidsjurken-dromen. Hans ging op zoek naar jurken voor de kersverse bruid-meisjes. Uiteindelijk koos Olijffe een lange roze jurk en Tessa een lange blauwe.

Drie dromen tegelijk vervuld, twee dromen bij verrassing. De dag bij WED2B was er een met een dikke vette gouden rand.

VINCENT

(uit Haarlem) op het circuit

Via De Baan hoorde snelheidsduivel Vincent van der Meij over de Droomwolk. De man die nergens bang voor is, had al heel lang een grote droom. Hij stuurde hem in en Cor pikte hem op. Het was er eentje die perfect aansluit bij snelheid en niet bang zijn. De droomwens van Vincent was namelijk: mee racen op het Circuit van Zandvoort.

Die droomwens ging in vervulling en daarvoor was hij natuurlijk passend gekleed. 'Ik had mijn RedBull kleding aan en mijn race-pet op en das om.' Samen met verslaggever Rico en de twee cameramannen John en Herman werd Vincent samen met zijn moeder opgehaald en naar het Circuit gebracht. Ook Vincents moeder is knettergek op Max Verstappen, racen en Formule 1. Ze waren dan ook niet voor het eerst op het circuit in Zandvoort.

Ver reizen hoefde het gezelschap voor deze droomwens dus ook niet, met Zandvoort om de hoek. In de kustplaats aangekomen stond coureur

Vincent van der Meij

Martijn Bijster al te wachten op Vincent. Naast zijn vol bestickerde rood/wit/blauw klassieke Toyota Starlet, de racewagen die hij samen met zijn vrouw Marian heeft. 'Omdat ik mee ging rijden, had Martijn een extra stoel in de auto gebouwd. Normaal zijn de banden altijd super hard opgepompt, maar omdat het heel erg koud, was liet Martijn lucht uit de banden lopen.'

Maar voordat Vincent mocht instappen, moest er eerst nog kennisgemaakt worden met de evenementenmanager van de HARC

(Historische Auto Ren Club) Donovan Wolfrat. 'Van hem kreeg ik een bandje voor om mijn pols, zodat duidelijk is dat ik op het circuit mag zijn. Ik kreeg ook een HARC-muts, want het was echt super koud. Het vroer die dag namelijk. Ik moest hem wel af, omdat ik natuurlijk in de auto een helm op kreeg.'

Eindelijk mocht Vincent plaatsnemen in de stoere Toyota Starlet. 'Ik moest wel geholpen worden door mecanicien Marian met de veiligheidsriemen, want die zijn heel anders dan in een gewone auto. Je hebt wel vier ban-

den. We gingen daarna eerst een rondje inrijden en ik moest me eerst wel met één hand vasthouden. Ik moest even wennen. We reden daarna tussen allemaal andere raceauto's. Dat was heel spannend, maar ook heel erg leuk.'

Na een paar makke rondjes gingen ze pas echt racen, met brullende motor. 'Toen hebben we ook andere auto's ingehaald.' Na een rondje of tien vond Vincent het wel welletjes. 'Ik werd een beetje misselijk van het trillen van de auto en het inhalen en draaierig van alle bochten, want je gaat echt heel schuin.'

Daarop reden ze de pit in, waar hij door mede racefanaten hartelijk werd onthaald met een warme kop thee en een krentenbol.

Bij Parnassia ontdeedde het gezelschap bij het haardvuur met warme chocolademelk en een broodje kroket. 'Mijn droomwens is echt helemaal uitgekomen: ik zou nog wel een keer willen.'

DAGDROMEN – toch nog

Dagdromen zijn dromen die in eerste instantie niet gerealiseerd konden worden, maar door “toeval” later toch uit konden komen.

Hiervan zijn geen uitgebreide verslagen, filmpjes of fotoboeken gemaakt.

Sabien Bosman heeft op 19 november 2023 met de **Baanmaatjes** mee mogen racen op het circuit Zandvoort. Met dank aan **HARC**: Donovan Wolfrat

Op 27 mei 2024 is de dagdroom van **Myrthe van Drunen Littel** uitgekomen: het volgen van een echte autorijles.

Met dank aan **Autorijschool Karin de Ruiter**

Hannah Haanstra had graag een ontmoeting gehad met Freek Vonk, maar dit kon vanwege zijn drukke agenda niet plaatsvinden. Wel heeft Freek haar een pakket met goodies gestuurd.

Met dank aan **Studio Freek**: Johan

Clifton Alken, Ruud Colet, Tamara Kok, Ricardo Verhoeven, Jop van Galen en **Michael van Leijenhorst** zijn op 10 oktober 2022 in de Arena geweest voor een privé rondleiding.

Met dank aan **Ajax Foundation**: Sylvia Dekker
SIG (beschikbaar stellen 9-persoonsbus)

Franco Rademaker en **Marga Kersens** hebben op 15 april 2023 hun idool Frans Bauer ontmoet in het Kennemertheater en **Esther Albers** haar Sineke.

Met dank aan **Kennemer Theater**: Rob Spannemaker

En **Ron Kortkaas** heeft in 2023 een bezoek mogen brengen aan het Dafmuseum. Met dank aan **DAF trucks**: Arno Scheffer

JOUWINZET, JO

Word vrijwilliger bij Stichting De Baan – jouw inzet, jouw impact!

Bij Stichting De Baan geloven we in de kracht van verbinding. Als vrijwilliger kun je een wereld van verschil maken voor mensen met een verstandelijke beperking. Of je nu graag de handen uit de mouwen steekt, creatief bent, of juist wilt bijdragen achter de schermen - er is altijd iets te doen. Bij ons ben je welkom, ongeacht je achtergrond of ervaring. Samen kijken we naar wat jou energie geeft en waar je je talenten het beste kunt inzetten.

Altijd iets te doen

Bij De Baan is er altijd werk aan de winkel, waar je ook enthousiast van wordt: organiseren, koken of iets heel anders. Een paar voorbeelden van hoe jij kunt bijdragen:

- **Creatief aan de slag** in een van onze clubs of activiteiten, zoals een sportclub of hobbyclub.
- **Ondersteunen bij evenementen** als het Baan Café of een gezellige disco-avond voor onze deelnemers.

- **Helpen met de administratie** of ondersteuning bieden op het gebied van communicatie en marketing.
- **Bijdragen aan de keuken** door een heerlijke maaltijd te bereiden voor onze deelnemers tijdens een activiteit of clubavond.

We zoeken niet naar een standaard profiel. Waar het ons om gaat, is wat jou blij maakt en hoe we jouw passie kunnen koppelen aan een taak die jou energie geeft. Dat kan bijvoorbeeld één keer per week of eens per maand zijn - jouw inzet is altijd waardevol.

Geen ervaring vereist, alleen enthousiasme

Heb je geen ervaring met mensen met een verstandelijke beperking? Geen probleem! Wat we vooral belangrijk vinden, is dat je affiniteit hebt met onze doelgroep, dat je enthousiast bent en een warm hart hebt voor het begeleiden en ondersteunen van anderen. Of je nu graag iets praktisch doet of liever iets administratiefs oppakt, we vinden samen altijd een rol die bij je past.

Wat biedt Stichting De Baan jou?

- De mogelijkheid om jouw talenten en energie in te zetten voor een goed doel.
- Een warme, professionele organisatie, waar je deel van uitmaakt.
- Flexibiliteit: van wekelijks een club ondersteunen tot af en toe een activiteit begeleiden.
- De kans om iets terug te geven aan de samenleving én tegelijkertijd jezelf te ontwikkelen.

Wat geeft jou energie? Laten we het samen ontdekken

We gaan graag met je in gesprek om te ontdekken waar jouw kracht en passie liggen. Ben jij goed in organiseren, koken, sporten of iets heel anders? We vinden altijd wel een manier waarop jij kunt bijdragen en er zelf ook plezier aan beleeft.

Neem contact op en ontdek de mogelijkheden

Heb je interesse of wil je meer weten over wat je kunt doen als vrijwilliger? Neem gerust contact met ons op voor

UW IMPACT

een vrijblijvend gesprek. We staan altijd open voor nieuwe ideeën en samenwerkingen.

Contactgegevens:

Team Stichting De Baan

023 - 531 44 63

team@stichtingdebaan.nl

MAAK EEN VERS

Adopteer een droom, een club of een activiteit bij Stichting De Baan!

Bij Stichting De Baan zetten we ons al meer dan 50 jaar in voor dagelijkse geluismomenten en waardevolle contactmomenten voor mensen met een verstandelijke beperking. Van sport en theater tot vakantie-weeken en daguitstapjes: onze activiteiten bieden niet alleen plezier, maar ook kansen voor persoonlijke groei en verbinding. We willen onze impact nog verder vergroten en dat is waar jullie als bedrijven een cruciale rol in kunnen spelen.

Onze oproep is simpel:

We nodigen bedrijven uit om een club of activiteit te adopteren. Dit betekent dat je als bedrijf kunt bijdragen op manieren die het beste bij jou passen. Of je nu expertise hebt op het gebied van marketing, logistiek, IT of gewoon tijd en middelen kunt inzetten – alles is mogelijk. Met een adoptie kan jouw bedrijf een specifieke activiteit ondersteunen, zoals het financieren van een

club, het doneren van materialen, of zelfs door je medewerkers te betrekken als vrijwilligers.

Dit biedt jullie niet alleen de kans om maatschappelijk verantwoord te ondernemen, maar ook om écht een verschil te maken. Is je bedrijf groot of klein, technisch of juist creatief? Wij willen graag met jullie in gesprek gaan over hoe we samen deze missie kunnen versterken.

Waarom meedoen?

- **Geef terug aan de samenleving:** Door bij te dragen aan De Baan, ondersteunt u de sociale verantwoordelijkheid van uw bedrijf en maakt u een verschil in de lokale gemeenschap.
- **Versterk uw team:** biedt waardevolle ervaringen aan uw medewerkers, bijvoorbeeld door ze samen te laten bijdragen als vrijwilligers of door betrokken te zijn bij het ondersteunen van onze activiteiten.
- **Samen bouwen aan inclusie:** Help ons om een samenleving te creëren waarin iedereen de kans krijgt om

actief mee te doen en van het leven te genieten.

Hoe kunt u helpen?

- **Financieel adopteren** van een droom, een specifieke club of activiteit.
- **Doneren van materialen**, zoals sportuitrusting of creatieve middelen.
- **Vrijwilligerswerk:** Moedig uw medewerkers aan om hun tijd en talenten in te zetten voor nog meer ontmoetingen en plezier in het leven van mensen met een beperking.

We nodigen jullie graag uit voor een kopje koffie om te bespreken hoe jullie kunnen helpen om nog meer mooie momenten en leuke activiteiten mogelijk te maken. Laat nog meer dromen uitkomen en maak écht impact.

Contactgegevens:

Vincent van Munster
06 341 61 656
directie@stichtingdebaan.nl

CHIL!

Word deel van onze droom!

Heb jij een droom of wil je gewoon leuke activiteiten doen en nieuwe mensen ontmoeten? Neem contact met ons op, en we zoeken samen de beste activiteit of club voor jou.

- **Word vrijwilliger:** Maak een verschil in het leven van mensen met een verstandelijke beperking door ons te helpen bij het organiseren van activiteiten en het vervullen van dromen.
- **Steun ons:** Bedrijven en particulieren kunnen een club of activiteit adopteren en zo direct bijdragen aan het geluk en de ontwikkeling van onze deelnemers.
- **Doneer:** Jouw bijdrage, groot of klein, helpt ons om dagelijks geluuksmomenten te creëren. Sluit je aan en maak samen met ons het verschil! Scan de QR-code en ontdek hoe je kunt bijdragen.

De Baan

Stichting De Baan
Nauwe Geldeloze pad 17
2012 EV Haarlem
023- 531 44 63
team@stichtingdebaan.nl
www.stichtingdebaan.nl

